

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200079
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2719200079.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: PhDr. A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XXX, XXX XX A. a C. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/X, XXX XX I., zastúpený Právnym centrom s.r.o., so sídlom Mýtna 42, 811 05 Bratislava, IČO: 36 698 873, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o návrhu otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 7P/7/2019-210 zo dňa 16. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o zvýšení výživného, o nedoplatku na zročnom výživnom a výroku, ktorým prvoinstančný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 2C/298/2009-25 zo dňa 11.03.2010 v časti o výške výživného na maloletého Q. p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. P., napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie zvýšil výživné na maloletého Q. zo sumy 250 eur na sumu 400 eur mesačne s účinnosťou od 17.01.2019, ktoré je splatné k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred od právoplatnosti rozsudku. Otcovi súčasne uložil povinnosť zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 17.01.2019 do 30.04.2019 v sume 518 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh otca na zverenie maloletého Q. do striedavej osobnej starostlivosti súd zamietol. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 2C/298/2009-25 zo dňa 11.03.2010 v časti o výške výživného na maloletého Q.. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

1.1. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil poukazom na článok 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, článok 32 ods. 1, 3 Listiny základných práv a slobôd, aplikáciou ustanovení § 24 ods. 4 § 62 ods. 2, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v ďalšom texte "Zákon o rodine").

1.2. Vecne dôvodil tým, že naposledy bolo výživné na maloletého Q. upravené rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 2C/298/2009-25 zo dňa 01.03.2010, právoplatným 06.04.2010. V tom čase bol čistý mesačný príjem matky vo výške cca 500 eur a poberala rodinné prídavky na dieťa. Otec bol podnikateľom a jeho čistý mesačný príjem bol vo výške cca 500 - 664 eur. Okrem Q. iné deti rodičia nemali. Maloletý Q. bol žiakom 2. ročníka súkromnej základnej školy v A., mesačné výdavky na školné boli vo výške

50 eur. V dôsledku alergie sa v škole nestravoval. Pravidelne navštevoval metabolickú, kardiologickú a imunologickú ambulanciu. Matka doplácala za jeho lieky 20 až 30 eur mesačne.

1.3. Od ostatného rozhodnutia súdu prvej inštancie prišlo k zmene na strane otca tým, že mu vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletej Z., nar. XX.XX.XXXX.

1.4. Matka býva s maloletým Q. v 2 izbovom byte, ktorý je vo vlastníctve jej matky. Mesačné výdavky spojené s bývaním sú vo výške 115 eur na nájomnom, na elektrinu 65 eur, internet 15 eur. Ďalšie jej mesačné výdavky sú vo výške - na mobilné telefóny 50 eur, cestovné do Hodonína do práce 50 eur. Matka má diagnózu celiakia, s čím má zvýšené výdavky na diétne stravovanie a bezlepkové výrobky v priemere 320 eur, na svoje diétne stravovanie poberá mesačne príspevok v sume 37,03 eura. Od 15.10.2018 je matka zamestnaná v O. V. I., o.p.s. v I. s príjmom za obdobie 01.10.2018 - 28.02.2019 celkovo 84.368 Kč (3.277,32 eura). V roku 2018 matka pracovala na A. U. Z. B. Y. od 01.02.2018 do 28.02.2018 a bola jej vyplatená čistá mzda v sume 598,78 eura. Od 01.03.2018 do 05.06.2018 bola evidovaná ako nezamestnaná, poberala podporu v nezamestnanosti v apríli 2018 vo výške 513,70 eura, v máji 2018 vo výške 497,20 eura a v júni 2018 vo výške 513,70 eura. V R. pre deti a rodiny A. (pôvodne V. domov) pracovala matka od 05.06.2018 do 30.09.2018 ako projektový pracovník s čistým mesačným príjmom v júni 2018 vo výške 500,02 eura, v júli 2018 vo výške 649 eur, v auguste 2018 vo výške 649 eur a v septembri 2018 vo výške 648,99 eura. Matka vlastní osobné auto zn. Opel Corsa s kúpnu cenou cca 8.500 eur. Matka ďalej uviedla, že pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov s otcom maloletého Q., suma cca 22. 000 eur bola uložená na účet maloletého Q..

1.5. K majetkovým pomerom otca súd prvej inštancie zistil, že otec pôvodne býval s družkou a ich spoločnou dcérou v 3-izbovom byte v jeho výlučnom vlastníctve, kúpenom v exekúcii. Po jeho prerábke tam bývali asi tri roky a následne byt predal za cca 52-53.000 eur. V súčasnosti býva s partnerkou a ich spoločnou dcérou v prenajatom 5-izbovom apartmáne. Mesačné výdavky na nájom v prenajatom byte sú vo výške 560 eur, pričom zamestnávateľ mu prispieva na bývanie sumou 100 eur. Otec k svojim majetkovým pomerom okrem hotovosti získanej z predaja jeho bytu uviedol, že kúpil pozemok za 10.000 eur za účelom stavania v budúcnosti. Nevlastní žiadne motorové vozidlo, používa služobné vozidlo od zamestnávateľa, pričom do 100 eur mu náklady na vozidlo financuje zamestnávateľ. Otec ďalej uviedol, že pri nákupe bytu, ktorý následne prerobený predal, predal vozidlo Mercedes Benz za 44.- 45.000 eur. Podľa vyjadrenia otca ročne ide zvyčajne na jednu letnú dovolenku v zahraničí pri mori a jednu zimnú dovolenku na Slovensku. Na letnú dovolenku pre 4 osoby vynaloží cca 2.000 eur.

1.6 Z potvrdenia o príjme otca, v ktorom boli zahrnuté aj cestovné náhrady súvisiace s jeho zahraničnými cestami, súd zistil, že za rok 2018 bol príjem otca v sume 11.430,24 eura, čo priemerne mesačne predstavuje sumu 952,52 eura v čistom. Otcova družka V. Z. pracuje u toho istého zamestnávateľa ako účtovníčka a za rok 2018 mala čistý mesačný príjem 370,22 eura. Otec uviedol, že dáva synovi na sviatky darčeky, peniaze, ročne ide o sumu cca 200 eur až 300 eur.

1.7. Z obsahu faktúr, ktorými otec preukazoval platby za prenájom apartmánu súd zistil, že nie otec ale jeho družka V. Z. má v prenájme nebytové priestory od firmy C. s.r.o. (C. XX, I., IČO: 45 492 841) na základe nájomnej zmluvy č. 02/2015. Výška nájmu je 696 eur vrátane DPH. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti C. s.r.o. (C. XX, I., IČO: 45 492 841) súd zistil, že jediným konateľom a spoločníkom je O. U.. Konateľom ani spoločníkom firmy nie je zamestnávateľ otca.

1.8. Mesačné výdavky otca na maloletú Z., nar. XX.XX.XXXX, sú v celkovej sume 182,20 eura.

1.9. Zo správy OR PZ v Skalici, Okresného dopravného inšpektorátu z 25.03.2019 súd zistil, že matka Q. vlastnila v ostatných troch rokoch motorové vozidlá: zn. Opel Corsa, rok výroby 2015; od 17.02.2017 do 13.03.2018 bola evidovaná aj ako vlastníč/držiteľ vozidla zn. HYUNDAI TUCSON, rok výroby 2016. Z predmetnej správy mal súd preukázané, že otec maloletého je vlastníkom vozidiel: zn. Avia, rok výroby 1995 - do 31.01.2022 vyradené z cestnej premávky; zn. Renault Laguna, rok výroby 2002 - do 13.03.2020 vyradené z cestnej premávky. Za ostatné tri roky vlastnil nasledovné vozidlá: zn. Mercedes Benz, rok výroby 1998 - dňa 21.03.2019 odhlásené na iného majiteľa; zn. Mercedes Benz, rok výroby 2003 - dňa 09.09.2016 odhlásené na iného majiteľa; zn. Mercedes Benz, rok výroby 2011 - dňa 27.01.2017 odhlásené na iného majiteľa; zn. Mercedes Benz, rok výroby 2007 - dňa 02.03.2018 odhlásené na iného majiteľa.

1.10. Z listu vlastníctva č. XXXX súd ďalej zistil, že otec je výlučným vlastníkom parcely reg. „C“ p. č. 963/7 (záhrada o výmere 1070 m²) v katastrálnom území a obci I. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 19.10.20016. Otec súdu potvrdil, že predmetný pozemok kúpil za 10. 000 eur. Kúpna cena 10.000 eur za predmetný pozemok vyplynula aj z obsahu kúpnej zmluvy zo dňa 04.10.2016.

1.11. Z výpisu z obchodného registra súd zistil, že otec je jediným konateľom spoločnosti T..R., s.r.o. (zamestnávateľ otca). Z výpisu zo živnostenského registra súd zistil, že otec je evidovaný ako živnostník podnikajúci pod obchodným menom: C. A. Q. W. so vznikom oprávnenia dňa 06.11.1998. Aktuálne má otec od 27.02.2018 do 27.02.2021 pozastavenú činnosť.

1.12. Maloletý Q. je žiakom 2. ročníka Strednej priemyselnej a umeleckej školy v Hodoníne. V škole sa nestravuje z dôvodu bezlaktózovej diéty. Maloletý nosí okuliare a matka mu kúpila aj šošovky z dôvodu jeho aktívneho venovania sa športu. Matka rozdiel vo svojich výdavkoch vyšších oproti príjmom uviedla, že stravu jej zabezpečujú rodičia, denne pre Q. varia. Podľa vyjadrenia matky, jej mesačné výdavky na syna predstavujú: na cestovné do školy 20 eur, vreckové 45 eur, posilňovňa 50 eur, bezlaktóзовé výrobky a strava 450 eur, plávanie vrátane kina a zábavy 60 eur, hygienické potreby 40 eur, doučovanie z nemčiny 64 eur, doučovanie češtiny 8 eur, na školské pomôcky 10 eur, ošatenie 20 eur. Za výmenu dioptrických skiel mu zaplatila 35 eur a kontaktné šošovky kúpila za 30 eur. Kупuje mu vitamín C, D, s čím má ročne výdavky 50 eur. Na odporúčanie lekárky mu jednorázovo kúpila liek Vivomixx za 84 eur. Nebolo sporným, že Q. absolvoval operáciu zápästia v marci a v lete v roku 2018. Matka s tým vyčíslila výdavky na 10 x cesta do Bratislavy x 15 eur, spolu 150 eur za rok 2018. Q. až od októbra 2018 začal chodiť k fyzioterapeutovi a rozhýbavať zápästie. Z dôvodu potreby cvičenia s operovanou rukou synovi zaplatila vstupnú konzultáciu u súkromného fyzioterapeuta v Hodoníne za 1.600 Kč (64 eur) a platí mu ďalšie cvičenia u neho po 1.000 Kč, od januára 2019 raz mesačne. Maloletý má od narodenia kratšiu nohu o 1 cm, preto absolvuje pravidelné kontroly u ortopéda. Matka ako dôvod, prečo začala v Rakúsku kupovať synovi ortopedickú obuv uviedla, že tak učinila na odporúčenie ortopéda, pretože keď syn nosil ortopedické vložky kupované na Slovensku nemalo to žiadny efekt, ale pri nosení ortopedickej obuvi kúpenej vo Viedni je už vidieť rozdiel. Výdavky s návštevou ortopedickej ambulancie v Rakúsku, kúpou vložiek do topánok a topánok boli vo výške 389 eur, výdavky na cestu mala 30 eur. Matka preukázala svoje tvrdenie, že synovi v Rakúsku zaplatila za ortopedické topánky sumu 208 eur. Podľa tvrdenia matky otca informovala, že bude synovi kupovať ortopedické topánky v Rakúsku. Matka predložila správu z gastroenterologického centra ASSIDUO, IBD centrum s.r.o. zo dňa 23.01.2018, z ktorej vyplýva, že maloletému Q. bol diagnostikovaný syndróm bakteriálneho prerastania do tenkého čreva s pozitívnou genetikou na celiakiu. Z obsahu ambulantného nálezu detského gastroenterológa a hepatológa z 06.03.2018 a z 14.05.2018 vyplýva, že má intoleranciu BKM, s odporúčením okrem iného aj na bezmlečnú diétu.

1.13. K striedavej osobnej starostlivosti sa maloletý Q. vyjadril tak, že chce zostať bývať u matky a nechce byť v striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Uviedol, že počas prvého ročníka chodil na doučovanie z češtiny a do februára 2019 chodil aj na doučovanie nemčiny. K svojim športovým aktivitám súdu uviedol, že chodí plávať 2-3 x do týždňa, 3x do týždňa do posilňovne v Skalici či v Hodoníne. Potvrdil, že v súčasnosti chodí na rehabilitácie raz za mesiac do Hodonína od septembra 2018, pomáha mu na chrbát plávanie, lebo po operácii nepoužíval pravú ruku, a potom mal problémy s chrbticou.

1.14. Súd prvej inštancie skúmal zmenu pomerov, ktorá nastala za cca 9 rokov, ktoré uplynuli od poslednej úpravy výživného na strane dieťaťa i na strane rodičov a zistil, že na strane maloletého Q. došlo k podstatnej zmene pomerov tým, že úmerne veku vyrástol, navštevuje strednú školu, je po druhej operácii zápästia, nosí ortopedické topánky. Bola mu diagnostikovaná potreba bezlaktózovej stravy, s čím má matka zvýšené výdavky na stravu syna v súvislosti so zakupovaním špeciálnych potravín, ktorých cena je všeobecne vyššia ako je to u bežných potravín. Matke sa zvýšili výdavky aj na ošatenie a hygienu maloletého.

1.15. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že príjem matky sa zvýšil z cca 500 eur (mzda z roku 2010) na sumu 788 eur netto mesačne. K sume 788 eur mesačne súd dospel tak, že spočítal jej mesačné príjmy za obdobie 2/2018 až 2/2019 a vydellil to počtom mesiacov: spolu 9.457,39 eura : 12 mes. = 788 eur). Matka poberá príspevok na jej diétne bezlepkové stravovanie vo výške 37,03 eura, pričom ako uviedla, so stravou a potravinami pre syna jej pomáhajú rodičia kúpou potravín, čo súd

vyhodnotil ako ďalší príjem matky formou naturálií. Matka má základné mesačné výdavky s bývaním celkovo 195 eur (115+65+15).

1.16. Pomery na strane otca sa zmenili tak, že mu vznikla 03.08.2011 ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletej Z., pričom s jej matkou býva v spoločnej domácnosti. Otec má vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa s technickým zameraním. Viacej rokov pracuje u toho istého zamestnávateľa, za posledných 12 mesiacov počítajúc aj s deťami má netto mesačný príjem 952,52 eura netto. Súd zahrnul do príjmu otca aj cestovné z dôvodu, že cestovné je jedna z finančných zložiek, ktorá mu je pravidelne mesačne vyplácaná. Vzhľadom na celkové otcom deklarované výdavky vo výške 1608,20 eura a jeho uvádzaný príjem súd neveril tomu, že by mal mať otec príjem len vo výške 952,52 eura (resp. ako tvrdil v sume 453,77 eura). Súd mal v konaní preukázané, že otec predal svoj byt len v jeho výlučnom vlastníctve cca pred tromi rokmi a na miesto toho si prenajal 5 izbový apartmán od firmy, ktorá nie je jeho zamestnávateľom ako pôvodne tvrdil) a platí tam mesačne za nájom vrátane energií sumu 696 eur. Súd nevyhodnotil nájomné v celej sume 696 eur za objektívny výdavok z dôvodu, že samotnú nájomnú zmluvu uzavrela družka otca, nie sú manželmi a bývajú v byte so spoločnou dcérou - a preto súd vyhodnotil za dôvodný tento výdavok len v polovičnej sume, t. j. 348 eur. Z uvedenej sumy súd odpočítal ešte príspevok zamestnávateľa na bývanie 100 eur, čím sa dostal k sume nájmu otca za bývanie vo výške 248 eur, ktorú vyhodnotil ako objektívny výdavok. Otec uviedol, že poplatky hradí zo svojich úspor, t. j. z predaja bytu, túto skutočnosť potom súd obligatórne zahrnul do majetkových pomerov otca. Súd mal tvrdením otca v konaní preukázané, že v čase kúpy bytu (ktorý neskôr predal), predal svoje vozidlo Mercedes Benz a z toho z časti financoval aj rekonštrukciu bytu. Následne otec súdu uviedol, že byt predal za cca 53.000 eur až 54.000 eur prostredníctvom realitnej kancelárie. Ak by súd odpočítal aj províziu pre realitnú kanceláriu cca 2.000 eur, otcovi by ostalo cca 51.000 eur, ktoré mohol používať na svoje potreby po nasťahovaní sa do nájmu do apartmánu. Súd mal ďalej z správy OR PZ, Okresného dopravného inšpektorátu preukázané, že v r. 2018 predal svoje vozidlo zn. Mercedes Benz dňa 21.03.2019 a otec súdu uviedol, že ho predal za cca 44.000 eur až 45.000 eur. Súd si ustálil sumu 44.000 eur ako ďalší majetok, ktorý má otec k dispozícii. Podporne súd uvádza, že zo správy okresného dopravného inšpektorátu zistil, že otec predal vozidlo zn. Mercedes Benz aj v predchádzajúcich rokoch 2016, 2017, 2018. Súd mal ďalej preukázané, že otec vlastní nehnuteľnosť (pozemok), ktorý kúpil zhruba pred tromi rokmi za 10.000 eur. Aj toto je skutočnosť svedčiaca o majetnosti otca. Z týchto skutočností si súd ustálil, že otec má dostatok finančných prostriedkov, aby synovi prispieval vyššou sumou na výživné. Majetnosť otca súd posudzoval aj s ohľadom na jeho priznané letné či zimné dovolenky, ohodnotené v jeho vyjadrení sumou cca 2.000 eur. Súd prvej inštancie poukázal na zásadu, podľa ktorej má dieťa právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov a dodal, že sám otec deklaroval mesačné výdavky na svoju 8 ročnú dcéru cca do 200 eur a porovnateľne na 17 ročného dospelajúceho syna platí len 250 eur. Pri porovnaní veku a potrieb týchto dvoch detí je aktuálne výživné na maloletého Q. neprimerané jeho terajším potrebám. Zo všetkých uvedených zistení súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný, pretože došlo k zmene pomerov oboch rodičov.

1.17. Pri skúmaní zmeny pomerov u maloletého Q., skúmal súd objektívnosť jeho mesačných výdavkov a aj to, či mu otec prispieva aj navyše. Maloletý Q. bol v roku 2010 žiakom 2. ročníka súkromnej základnej školy. V súčasnosti je v 2. ročníku na strednej škole v Hodoníne, kam denne dochádza a výdavky s cestovaním má cca 20 eur. Maloletý primerane veku vyrástol, zvýšili sa výdavky aj na jeho ošatenie, hygienu. Má viaceré zdravotné problémy, ale tie, s ktorými primárne súvisia zvýšené výdavky, sa týkajú jeho bezlaktóznej diéty, operácie zápästia a potreby nosiť ortopedické topánky. Súd sa osobitne zaoberal všetkými výdavkami na dieťa, ktoré matka uvádzala, posudzoval ich dôvodnosť a objektívnosť a dospel k záveru, že objektívnou sumou výdavkov mesačne na dieťa je suma 755,60 eura. K tejto sume súd dospel nasledovnými úvahami a výpočtami: a) z nájmu 115 eur za byt, elektrinu 65 eur a internetu 15 eur súd uznal len polovičný výdavok, t.j. 57,50 eura + 32,50 eura + 7,50 eura; b) pri výdavku na mobil uvádzanom matkou 50 eur súd pre dieťa považuje za objektívnu sumu 10 eur z dôvodu, že predmetná suma je dostatočná na základnú komunikáciu dieťaťa hlavne ak doma má internet a matka pracuje v tom istom meste ako on chodí do školy; c) suma cestovné cca 20 eur do školy je dôvodná v celom rozsahu; d) vreckové 45 eur súd považuje tiež za objektívny výdavok vzhľadom na fakt, že dieťa sa v škole nestravuje, navštevuje plaváreň, posilňovňu či kino; e) 50 eur za posilňovňu súd nevyhodnotil za dôvodnú z dôvodu, že matka dáva synovi mesačne vreckové 45 eur; matka má učiť dieťa aj hospodáriť, a preto by si mal pokrývať výdavky na posilňovňu z vreckového; f) 60 eur za kino a zábavu na mesiac - tu súd zastáva ten istý názor ako uviedol už v predchádzajúcom bode e); g) matkou uvádzané hygienické potreby 40 eur súd uznal do výšky 20 eur, pretože pri dnešných

cenách pracíh prostriedkov, hygienických potrieb pre potreby matkou obývaného bytu je suma 40 eur pre syna neprimeraná; h) výdavky na doučovanie nemčiny 64 eur a češtiny 8 eur mesačne súd neuznal, pretože v čase rozhodovania súdu dieťa tieto doučovania už nenavštevuje; i) 10 eur za školské pomôcky mesačne je dôvodný výdavok v celej výške; j) 20 eur mesačne za ošatenie je tiež objektívny výdavok; k) na bezlepkovú stravu 320 eur mesačne súd neprihliadal vôbec, lebo je to výdavok matky na jej diétne stravovanie; výsluchom Q. súd zistil, že on nemá celiakiu, je len v pozorovaní z dôvodu, že tým trpí matka; l) sumu 450 eur za stravu pre dospelávajúceho syna vrátane potravín bez laktózy súd hodnotí za dôvodný výdavok; všeobecne je známa cena všeobecných základných potravín v SR, taktiež aj samému otcovi musí byť logické, že pre dospelávajúceho mladého muža je potrebný väčší príjem potravín ako pre osemročnú dcéru; k tomu súd pripočítal priemerné ceny bezlaktózových potravín, ktorých ceny si súd náhodne preveril na rôznych internetových stránkach, a dospel k záveru, že suma 450 eur za celú stravu pre 17 ročné dieťa je optimálna. Súd podporne prihliadol i na to, že otec býva v prenajatom 5 izbovom apartmáne za viac ako 600 eur mesačne pri jeho príjme, pritom má hotovostné peniaze z predaja jeho vlastného bytu, bolo by preto nespravodlivé „ukracovať“ syna o stravu ako zo základných faktoroch potrebných k zdravému vývoju dieťaťa. Súd sa vysporiadal aj s vyjadrením otca, že syn u neho zje všetko, a teda i pochybnosťami o bezlaktóznom stravovaní. Súd mal z lekárskej správy preukázanú potrebu tohto diétno stravovania maloletého, preto tvrdenie o potrebe diétno stravovania ustálil za nesporné. Pokiaľ aj syn za jeho prítomnosti zje všetko, je to už nezodpovedné správanie skoro plnoletého syna resp. otca, pokiaľ má o tomto jeho stravovaní vedomosť; m) 50 eur ročne, t. j. 4,16 eura mesačne za vitamíny C a D súd uznal ako objektívnu sumu v celej výške; n) kúpu ortopedických topánok súd vyhodnotil za objektívny výdavok vo výške 100 eur x dvoje topánky v roku (letná a zimná sezóna), t. j. v sume 200 eur, a to z dôvodu, že matka preukázala kúpu ortopedických topánok maloletému v Rakúsku a za akú cenu. Matka však súdu nepreukázala, či otca informovala o jej záujme zmeniť synovi ortopedickú ambulanciu, prípadne záujem kupovať synovi ortopedické topánky mimo SR a ani súdu nepreukázala, že by ho informovala o sumách za tieto topánky, súd preto vychádzal z cien ortopedických topánok v SR. Z internetových stránok o ortopedickej obuvi súd zistil, že ceny ortopedických topánok pre cca 17 ročné dieťa sa pohybujú v cenách cca 100 eur. Z tohto dôvodu súd vyhodnotil ako objektívny výdavok na topánky pre dieťa sumu 100 eur, pričom súd akceptoval kúpu dvoch topánok do roka, na letnú a zimnú sezónu. Následne súd sumu 200 eur (2 x 100) rozpočítal na 12 mesiacov a zistil, že mesačne ide o sumu 16,66 eura; o) súd akceptoval platbu za cvičenie u fyzioterapeuta v Hodoníne platené preukázateľne po 800 Kč mesačne, t. j. 31,20 eura (prepočítané k 16.04.2019); súd tento výdavok vyhodnotil ako dôvodný, lebo mal preukázané, že Q. na cvičenia reálne chodí a cíti sa po tom lepšie, je po dvoch operáciách, mal problémy lebo prestal operovanú ruku používať a práve cvičenia mu pomáhajú v uľahčení života; súd akceptoval, že matka našla synovi fyzioterapeuta v Hodoníne, lebo syn v tomto meste chodí aj do školy, a teda je to hospodárne; p) súd akceptoval aj osobitný výdavok matky na plávanie pre Q. z dôvodu, že vyjadrením samého Q. zistil, že mu to tiež pomáha v súvislosti s jeho operovaným zápästím; jeden vstup do plavárne stojí 60 Kč (2,34 eura) x dieťa chodí 3 x týždenne plávať = x 4 týždenne v mesiaci = celkovo ide mesačne o výdavok na plávanie 28,08 eura; r) súd neuznal výdavok na posilňovňu pre dieťa z dôvodu, že ide o výdavok ktorý si Q. má možnosť platiť už z vreckového, ktorý výdavok súd uznal za dôvodný. Keď súd prvej inštancie spočítal všetky výdavky na syna, ktoré hodnotí ako dôvodné, vyšla mesačne suma na syna suma 755,0 eura. Keďže obaja rodičia sa majú rovnodielne podieľať na výžive a výchove dieťaťa, súd predmetnú sumu vydelením dvoma a tak získal sumu 377,80 eura, ktorú zaokrúhlil na 400 eur. Súd tak dospel k záveru, že je tu dôvod na zvýšenie výživného otcovi na sumu 400 eur s účinnosťou od 17.01.2019, kedy bol doručený návrh na súd. Súd pritom prihliadol na skutočnosť, že otec navyše synovi prispieva na sviatky, Vianoce, celkovo ročne sumou 200 až 300 eur, či skutočnosť trávenia spoločných letných dovolení. Takto určené výživné považuje súd nateraz za primerané jednak veku a odôvodneným potrebám dieťaťa, hlavne pre jeho nepriaznivý zdravotný stav a s tým spojenými výdavkami, tak i reálnym možnostiam a schopnostiam rodičov.

1.18. Súd prvej inštancie zvýšil výživné otca od 17.01.2019, vznikol tak nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 17.01.2019 do 30.04.2019 v sume 518 eur. Nedoplatok bol vyčíslený za obdobie do 30.04.2019 z dôvodu, že rozhodnutie súd prvej inštancie vyhlásil dňa 16.04.2019, t. j. po 15 dni v mesiaci. Pri výpočte nedoplatku súd prihliadal na to, že otec si pravidelne plní vyživovaciu povinnosť po 250 eur mesačne. Výška výživného sa zmenila od 17.01.2019, súd vypočítal za obdobie od 01.01.2019 do 16.01.2019 pomernú časť z výživného 250 eur a zistil, že ide o sumu 137,07 eura, zaokrúhlene 137 eur (17 dní/31 dní x 250 eur). Túto sumu 137 eur súd ustálil, ako objektívne zaplatené výživné do 16.01.2019 zo sumy 250 eur. K sume 518 eur dospel súd nasledovne: za február až apríl 2019 mal otec zaplatiť 400 eur, ale zaplatil po 250 eur mesačne, t. j. mal zaplatiť o 150 eur mesačne viac (t. j. 3 x 150 eur). Za

obdobie 17.01. až 31.01.2019 mal zaplatiť 181 eur (14 dní/31 dní x 400 eur = 180,64, zaokrúhlene 181 eur) a reálne zaplatil 113 eur (suma 250 eur zaplatená v januári 2019 mínus pomerná časť sumy 250 eur za obdobie do 16.01.2019, t.j. 250 - 137 = 113). Čiže rozdiel týchto dvoch súm 181 a 113 je 68 eur a predstavuje sumu, ktorú má otec ešte za január 2019 doplatiť. Celkový nedoplatok na zročnom výživnom 518 eur (150 eur x 3 + 68 eur) súd uložil otcovi povinnosť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

1.19. Pri rozhodovaní o návrhu otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti súd prvej inštancie prihliadal na to, že so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí len otec, preto bolo povinnosťou súdu skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Z vykonaného dokazovania podrobným výsluchom rodičov, vyjadrenia kolízneho opatrovníka dieťaťa na základe názoru vyjadreného maloletým Q. súd zistil, že striedavá osobná starostlivosť nie je v záujme maloletého, súd preto návrh otca na striedavú osobnú starostlivosť zamietol.

1.20. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 veta prvá zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, v ďalšom texte „C. m. p.“).

2. Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie - výrokom o zvýšení výživného, o nedoplatku na zročnom výživnom a výroku, ktorým prvoinštančný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 2C/298/2009-25 zo dňa 11.03.2010 v časti výšky výživného na maloletého Q., podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 C. m. p.) a z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f, d) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“).

2.1. Otec dôvodil tým, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietol najmä nesprávnu interpretáciu príjmov a výdavkov jeho domácnosti, ktorá je v rozpore s vykonaním dokazovaním. Na výžive maloletej Z. sa podieľa sumou maximálne vo výške 100 eur mesačne, čo odzrkadľuje aj jeho majetkové pomery. Otcova životná úroveň sa nezmenila od posledného rozhodnutia súdu v roku 2010, stále pracuje pre toho istého zamestnávateľa a navyše mu pribudla ďalšia výživovacia povinnosť voči maloletej Z.. Otec nesúhlasí s tak zásadným zvýšením výšky výživného, pretože to považuje za rozporné s ustanovením § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého majú obidvaja rodičia prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom dieťa sa má podieľať na životnej úrovni rodičov. Výdavok maloletého Q. na stravovanie vo výške 450 eur otec nepovažuje ako dôvodný, pričom poukázal na skutočnosť, že okrem diagnózy syndróm bakteriálneho prerastania do tenkého čreva nemá maloletý evidovanú žiadnu inú diagnózu vzťahujúcu sa k jeho špeciálnemu stravovaciemu plánu. Maloletý vždy zjedol akúkoľvek stravu či už uňho alebo u starých rodičov a nikdy neprejavila žiadnu zdravotnú komplikáciu po konzumácii aj takej potraviny, na ktorú by mal byť intolerantný. Zvýšené výdavky matky podľa otca nesúvisia s výživou na maloletého Q..

2.2. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje otec za nezákonný a vecne nesprávny, pretože zmena pomerov nebola preukázaná relevantným spôsobom. Výživné bolo zvýšené na sumu 400 eur bez toho, aby sa zmenil skutkový stav a potreby a pomery maloletého oproti stavu v čase posledného rozhodovania o výživnom, je teda zásahom do zásady res iudicata. Súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní dopustil viacerých pochybení, jeho rozhodnutie je pre zmätočnosť a neúplnosť nepreskúmateľné, pričom v odôvodnení rozsudku sa s namietanými skutočnosťami súd prvej inštancie vôbec nezaoberal a pri hodnotení dôkazov sa s nimi náležite nevyšporiadal.

2.3. Otec svojím doplnením odvolacieho dôvodu poukázal na skutočnosť, že maloletý Q. má intoleranciu na bielkovinu kravského mlieka a nie intoleranciu na laktózu. Maloletý nemá žiadne zvláštne požiadavky na stravovanie. Otec maloletého požiadal, aby bolo zabezpečené dokazovanie prostredníctvom správy detského gastroenterológa, ktorý vyššie uvedené skutočnosti potvrdí. Posledné vyšetrenie gastroenterológa bolo dňa 14.05.2018 a maloletý sa mal o 3 mesiace dostaviť na kontrolu, čo však podľa vedomostí otca maloletého neurobil. Na tomto vyšetrení sa mala vylúčiť alergia maloletého.

2.4. Otec žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že návrh matky maloletého na zvýšenie výživného v celom rozsahu zamietne.

3. Matka maloletého vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že sa s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožňuje, súd správne zistil skutkový stav a dostatočne sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami a argumentami.

3.1. Matka poukázala na skutočnosť, že od posledného rozhodovania o výživnom na maloletého uplynulo takmer 9 rokov, pričom od tej doby sa zásadným spôsobom zmenili okolnosti a potreby maloletého, tiež sa zmenila situácia matky v súvislosti so stravovaním, pretože má nariadenú bezlepkovú diétu, ktorá je finančne nákladnejšia v porovnaní s normálnou stravou. V nadväznosti na zvýšené výdaje na stravovanie maloletého boli do spisu doložené lekárske správy, z ktorých je zrejmé, že maloletému lekár odporučil, bezmlečnú stravu, bezlaktózovú diétu, pretože mu bežné potraviny spôsobovali hnačky a kŕče. Matka priložila aj aktuálnu lekársku správu detského gastroenterológa v Bratislave, kde je maloletý pravidelne sledovaný. Poukázala na skutočnosť, že maloletý je ešte stále vo vývine, a preto by nebolo vhodné ho obmedzovať v strave. Matka ďalej uviedla, že zdravotný stav maloletého sa od roku 2010 podstatne zhoršil, čo preukázala doloženými niekoľkými lekáskymi správami a to nielen v súvislosti s tráviacimi problémami, ale tiež v súvislosti s potrebou dioptrických okuliarov, čo pravidelne každý polrok zvyšuje náklady. Maloletý nosí ortopedické špeciálne vložky a topánky pre skrátenu končatinu, navštevuje pravidelne fyzioterapeuta po operácii zápästia, z čoho tiež vznikajú výdaje a tiež z dôvodu pravidelných kontrol v Bratislave. Odvolateľ vo svojom odvolaní nijakým spôsobom nespochybňoval zhoršený zdravotný stav maloletého, ani zvýšené finančné náklady na potreby maloletého, ale v prevažnej miere poukazoval len na svoje nedostatočné príjmy. Čo sa týka majetkovej situácie otca, súd túto správnou vyhodnotil a posúdil jeho finančné možnosti. Matka má za to, že je v možnostiach otca prispievať na výživné na maloletého tak, ako je uvedené vo výroku súdneho rozhodnutia. Nadštandardný a finančne nákladný spôsob života otca maloletého bol v konaní preukázaný nielen listinnými dôkazmi, ale aj jednotlivými výpoveďami, preto je správne a zákonné, že konajúci súd tieto skutočnosti zohľadnil vo svojom rozhodnutí.

3.2. Matka navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Otec vo svojej odvolacej replike uviedol, že zotrváva na svojich predchádzajúcich stanoviskách a vyjadreniach. Potrebu zvýšiť výživné na maloletého Q. o 60% a schopnosť otca takéto výživné platiť, matka nijakým spôsobom neodôvodnila. Otec zotrváva na tom, že ak sa aj zmenili potreby na strane maloletého od ostatného rozhodnutia súdu, je rovnako potrebné rešpektovať aj skutočnosť, že na jeho strane takisto došlo k zmene pomerov potrebou zabezpečiť vyživovaciu povinnosť voči ďalšiemu dieťaťu z nového vzťahu, pričom túto skutočnosť súd prvej inštancie vôbec nevzal do úvahy, ba čo viac, túto skutočnosť považoval za priťažujúcu, resp. v neprospech otca.

5. Kolízny opatrovník maloletého sa k odvolaniu otca nevyjadril.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (2 C. m. p. a § 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 C. s. p. a § 7 ods. 1 C. m. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu (§ 65, 66 C. m. p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca je nedôvodné.

7. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bolo zvýšenie výživného na maloleté dieťa na návrh matky maloletého Q. a návrh otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov.

8. Odvolací súd v tomto konaní nie je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, pričom z dôvodu, že otec napadol odvolaním len výroky o zvýšení výživného, o nedoplatku na zročnom výživnom a výrok o zmene predchádzajúceho rozsudku v časti výšky výživného na maloletého Q., s prihliadnutím na princíp hospodárnosti konania sa odvolací súd svojím prieskumom zameril na preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie najmä v napadnutých výrokoch.

9. Podľa § 2 C. m. p., na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia C. s. p., ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie náležite, logicky, podrobne aj presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré ako správne poukazuje. Na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia a za účelom vysporiadania sa s odvolacími námietkami otca, odvolací súd uvádza nasledovné:

13. Otec maloletého vo svojom odvolaní dôvodil tým, že nenastala taká výrazná zmena pomerov na strane oprávneného (maloletého Q.) a povinného (otca) vo vzťahu k predchádzajúcemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorá by zakladala potrebu zvýšenia výživného na maloletého Q., dôvodil aj tým, že súd prvej inštancie nezohľadnil, že otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej Z. a tiež tým, že jeho majetkové pomery sa od ostatného rozhodnutia nezmenili.

14. Podľa § 121 C. m. p., rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, o výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

15. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

16. Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia pritom treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane detí alebo rodičov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ustanovení § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti a schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov.

17. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa podrobne a dôsledne zaoberal skutočnosťami potrebnými pre zistenie súčasných pomerov maloletého Q. a jeho rodičov a následne porovnaním týchto pomerov so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného v čase rozhodovania Okresného súdu Skalica v konaní číslo 2C/298/2009, ktoré sa premietli do rozsudku uvedeného súdu č. k. 2C/298/2009-25 zo dňa 11.03.2010. V konaní bolo nesporne preukázané, že na strane maloletého došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, nakoľko od poslednej úpravy uplynulo deväť rokov, počas ktorých sa zo žiaka 2. ročníka základnej školy stal takmer dospelý mladý muž, študent 2. ročníka strednej školy (v čase rozhodovania súdom prvej inštancie). Je nespochybniteľné, že v súvislosti s jeho vývojom z malého dieťaťa na takmer dospelého mladého muža, rástli náklady na jeho výživu, pričom vzrástli náklady spojené nielen so samotnou výživou a vzdelávaním, ale aj v súvislosti s jeho zdravotným stavom, ktorý súd prvej inštancie spoľahlivo zistil a správne vyhodnotil. Už samotná skutočnosť, že dieťa je staršie o 9 rokov, je v zmysle ustálenej súdnej praxe považovaná za podstatnú zmenu pomerov, pretože bezpochyby znamená zvýšenie bežných výdavkov na jeho výživu ako sú strava, ošatenie, obuv, hygiena, kultúrne záujmy. K námietke otca týkajúcej sa zdravotného stavu maloletého Q., v zmysle ktorej nepotrebuje špeciálnu stravu, pretože u neho, resp. starých rodičov zje všetko a neprejaví sa to nepriaznivo na jeho zdravotnom stave, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie jednoznačne z predložených dôkazných prostriedkov (ambulantné nálezy predložené súdu prvej inštancie, uvedené v napadnutom rozsudku) zistil, že maloletému bola špeciálna diéta odporučená

detským gastroenterológom a hepatológom. Uvedené tvrdenie otca je jeho laickým posúdením, ktoré nie je spôsobilé vyvrátiť odborné posúdenie lekára - špecialistu. Návrh otca na doplnenie dokazovania o správu detského gastroenterológa odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodný, pretože správy detského gastroenterológa boli súdu predložené, sú obsahom spisu a nie je dôvodné predkladať ďalšie správy len preto, že otec so závermi predchádzajúcich správ nesúhlasí. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, otcom popieraná potreba špeciálnej stravy nie je jedinou skutočnosťou, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného na maloletého Q.. Súd prvej inštancie podrobne uviedol aj jeho ďalšie zdravotné problémy, ktoré dôvodne vyžadujú zvýšené nároky na výživu, terapiu a zdravotné pomôcky. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie dôsledne skúmal nielen odôvodnené potreby maloletého ale aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov. Vychádzajúc z okolností zistených dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie je aj odvolací súd toho názoru, že od ostatného rozhodnutia o výživnom došlo na strane povinného rodiča - otca k takej zmene pomerov, ktorú je potrebné premietnuť do výšky výživného. Majetkové pomery neznamenajú len finančný príjem - mzdu, súd zisťuje a vyhodnocuje majetkové pomery, súčasťou ktorých sú aj benefity rôzneho druhu, miera životnej úrovne, ktorá sa prejavuje napr. aj v tom, v akých podmienkach povinný býva, na akom aute jazdí, či si môže dopriať dovolenku, či vlastní nehnuteľnosti. Aj v tomto smere vykonal súd prvej inštancie podrobné dokazovanie najmä na strane povinného otca a svoje zistenia správne vyhodnotil. Odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že majetkové pomery otca sa od ostatného rozhodnutia významne zmenili, jeho životná úroveň vzrástla a tieto pomery odôvodňujú výšku výživného tak, ako to ustálil súd prvej inštancie. Odvolací súd nesúhlasí s tou námietkou otca, že súd prvej inštancie nezohľadnil vyživovaciu povinnosť k dcére Z.. Súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou zaoberal, pričom porovnával náklady na výživu maloletej Z. a maloletého Q., zistené skutočnosti do svojho rozhodnutia premietol a v odôvodnení rozhodnutia sa s nimi vysporiadal.

18. Dôvody odvolania otca tak vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené. Záverom odvolací súd konštatuje, že suma zvýšeného výživného je primeraná odôvodneným potrebám maloletého ako aj možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca. Rozsudok súdu prvej inštancie preto v napadnutých výrokoch ako vecne správny a náležite zrozumiteľne odôvodnený potvrdil v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 C. s. p.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol použitím ustanovenia § 396 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).